

ARHIEPISCOPIA DUNĂRII DE JOS
PROTOIERIA GALAȚI
PAROHIA "SF. MC. DUMITRU"

DUMINICA A XXIV-A DUPĂ RUSALII – 8 NOIEMBRIE 2009

† Sf. Arhangheli Mihail și Gavriil

"Veniți la Biserică, veniți la Liturghie! Nu lipsiți Trupul lui Hristos de unul din mădularele Sale, nu Îl lipsiți de ceva care Îi aparține Lui. Absența ta este o lipsa din Trupul Lui!" (Sf. Ignatie Teoforul)

EVANGHELIA DUPĂ LUCA 8, 41-56 (ÎNVIEREA FIICEI LUI IAIR)

Și iată a venit un bărbat, al cărui nume era Iair și care era mai-marele sinagogii. Și căzând la picioarele lui Iisus, Îl ruga să intre în casa Lui, căci avea numai o fiică, ca de doisprezece ani, și ea era pe moarte. Și, pe când se ducea El, mulțimile Îl impresurau. Și o femeie, care de doisprezece ani avea scurgere de sânge și cheltuisese cu doctorii toată averea ei, și de nici unul nu putuse să fie vindecată, apropiindu-se pe la spate, s-a atins de poala hainei Lui și îndată s-a oprit curgerea sângelui ei. Și a zis Iisus: Cine este cel ce s-a atins de Mine? Dar toți tăgăduind, Petru și ceilalți care erau cu El, au zis: Învățătorule, mulțimile Te împulzesc și Te strâmtorează și Tu zici: Cine este cel ce s-a atins de mine? Iar Iisus a zis: S-a atins de Mine cineva. Căci am simțit o putere care a ieșit din Mine. Și, femeia, văzându-se vădită, a venit tremurând și, căzând înaintea Lui, a spus de față cu tot poporul din ce cauză s-a atins de El și cum s-a tămăduit îndată. Iar El i-a zis: Îndrăznește, fiică, credința ta te-a mântuit. Mergi în pace. Și încă vorbind El, a venit cineva de la mai-marele sinagogii, zicând: A murit fiica ta. Nu mai supăra pe Învățătorul. Dar Iisus, auzind, i-a răspuns: Nu te teme; crede numai și se va izbăvi. Și venind în casă n-a lăsat pe nimeni să intre cu El, decât numai pe Petru și pe Ioan și pe Iacov și pe tatăl copilei și pe mamă. Și toți plângeau și se tânguiau pentru ea. Iar El a zis: Nu plângeți; n-a murit, ci doarme. Și râdeau de El, știind că a murit. Iar El, scoțând pe toți afară și apucând-o de mână, a strigat, zicând: Copilă, scoală-te! Și duhul ei s-a întors și a înviat îndată; și a poruncit El să i se dea să mănânce. Și au rămas uimiți părinții ei. Iar El le-a poruncit să nu spună nimănui ce s-a întâmplat.

"CINE M-A ATINS?" Evanghelia de astăzi ne prezintă una dintre cele mai remarcabile istorii din Noul Testament. Este povestea unei femei care a fost vindecată atingându-l pe Iisus. Ea era bolnavă de doisprezece ani. A încercat tot felul de tratamente și a consultat nenumărați medici, dar nimic nu pare să o fi ajutat. Suferea de hemoragie, care pe vremea aceea era o boală incurabilă. Astăzi s-ar apela la histerectomie, dar această procedură chirurgicală nu era cunoscută pe vremea Mântuitorului. Astfel, femeia pur și simplu suferea. Nu erau doar disconfortul fizic și durerea motive de mâhnire pentru ea; mai era și faptul că, după legea evreiască, femeia cu hemoragie era considerată necurată. Orice și pe oricine atingea ea, era infectat cu murdărie, credeau evreii. De aceea, o astfel de persoană trăia într-o izolare totală, neputând nici participa la cult, nici să facă parte din comunitate alături de ceilalți. Ea nici nu ar fi trebuit să se afle atunci în mulțimea care îl înconjură pe Domnul Hristos. Dacă oamenii ar fi recunoscut-o, ar fi strigat la ea să dispară de acolo, pentru a nu-i murdări. Ea se temea să nu fie descoperită, așa că s-a strecurat în spatele lui Mântuitorului și l-a atins pe nepusă masă. Căuta disperată să se atingă de ceva, de orice ar putea-o scăpa de viața singuratică și umilitoare ce o avea.

Înainte de a ajunge la Hristos, Sf. Evanghelist Marcu ne spune că femeia ar fi gândit în sinea ei: "De mă voi atinge măcar de haina Lui, mă voi vindeca!". Dacă l-aș putea atinge, trebuie că a gândit ea, nu pe cap, căci nu se cade; nu pe mână, căci ar fi prea familiar. Dacă aș putea să îi ating măcar un ciucure al hainei, și știu că aș fi vindecată. Când l-a găsit pe Fiul lui Dumnezeu, acesta era înconjurat de mulțime mare, și era dificil să îl atingă. Dar a insistat și în final a reușit. Și cum l-a atins, a simțit o putere vindecătoare ce îi inundă trupul, ca un șoc electric: "și îndată s-a oprit curgerea sângelui ei". Ea a știut că a fost vindecată. Când Iisus a întreat: "Cine este cel ce s-a atins de Mine?", El a știut că cineva din mulțime l-a atins în mod special, cu credință și din disperare. Cineva l-a atins cu adevărat și vital. Cineva a primit puterea vindecătoare. Apostolii credeau că este absurd ca dintr-o mulțime de oameni care te ating să poți să distingi una anume. Dar El a distins atingerea! Aceasta este iubirea lui Dumnezeu! Aceasta este sensibilitatea Lui la nevoile umane și la atingerea credinței!

IMPORTANTA FIECĂREI PERSOANE. Atunci când ne întindem cu credință către Domnul, pentru a primi ajutorul său, Domnul știe. Așa după cum El a simțit ușoara atingere a ciucurelui de pe haina sa, în mijlocul unei mulțimi, așa și Dumnezeu știe de rugăciunea fiecăruia dintre noi. Uneori oamenii întreabă: "Cu miliarde de oameni în această lume, cum poate să știe Dumnezeu de mine și să vegheze asupra mea?" Domnul ne arată în această pericopă că știe și are grijă chiar și de cei mai mici dintre noi. Mulțimile ar putea să ne ignore, dar Dumnezeu nu. Nici mulțimea, nici chiar universul cât este de mare, nu îl poate bloca de la a simți o atingere de credință. Trebuie să nu uităm de faptul că atunci când femeia l-a atins, El era într-o misiune urgentă. Singura fiică a unei persoane importante și respectate, lair, maimarele sinagogii, era pe moarte. Hristos era în drum spre casa lui lair. Dar chiar dacă era în drum spre o situație de viață și de moarte, El s-a oprit. Nu era atât de ocupat încât să treacă cu vederea o persoană ce avea nevoie de El. Uitând de mulțime, El a văzut-o și a tratat-o pe femeie de parcă ar fi fost singura persoană din lume. Pentru Dumnezeu nimeni nu este pierdut în mulțime. El i-a acordat atenție femeii. "Cine m-a atins?", a întrebat El. Când femeia a recunoscut în public că l-a atins și că a fost vindecată imediat, El i-a spus: "Îndrăznește, fiică, credința ta te-a mântuit. Mergi în pace." Oare nu așa face Domnul cu fiecare dintre noi atunci când mergem la El cu credință și cu umilință, ca femeia din Evanghelia de astăzi?

PUTEM SĂ ÎL ATINGEM ȘI ASTĂZI! Pericopa de astăzi nu ne prezintă doar ceva ce s-a întâmplat în Palestina acum mult timp. Hristos, Care era îmbrâncit atunci de mulțimi, este în mijlocul nostru și astăzi. Încă Îl putem atinge întinzându-i inimile noastre atunci când ard și când sunt în dificultăți. Îl putem atinge prin rugăciune. Ce este rugăciunea dacă nu atingerea Mântuitorului, conversația cu El, invitația pe care i-o adresăm să intre în viețile noastre? Femeia bolnavă l-a atins prin simplu gest al întinderii mâinii. Nici astăzi nu este mult mai dificil să Îl atingem pe Fiul lui Dumnezeu. Ajunge să ne întindem către El prin rugăciune! În al doilea rând, pentru ca rugăciunea să Îl atingă cu adevărat și pentru a stabili un contact cu El, ea nu trebuie să fie un ritual, o repetare în van a unor cuvinte goale, ci o rugăciune ce vine din inimă și care este înrădăcinată în credință. În mulțimea de oameni care îl înconjoară pe Domnul Hristos, mulți îl ating dar doar unul trăiește puterea Sa vindecătoare – acela care l-a atins cu credință! La fel și astăzi, *mulțimi largi de oameni I se roagă Mântuitorului; mulțimi de credincioși merg la biserică, dar cei care îl ating cu adevărat sunt cei care se roagă cu credință.* Evanghelia spune cât se poate de clar – credința este cea care a provocat minunea: "Fiică, credința ta te-a mântuit! Mergi în pace!" În al treilea rând, îl atingem pe Domnul în Sfânta Scriptură și în Sfânta Împărtășanie. Când citim cuvintele Sale în Biblie, Îl ascultăm pe Hristos nu ca și cum ar vorbi cuiva care a trăit acum două mii de ani, ci ca și cum ne-ar vorbi nouă. El sălășluiește în Evanghelii. Când ascultăm cuvintele Sale, Îi atingem hainele. Când primim Sfânta Împărtășanie Îl atingem pe Mântuitorul, dar nu doar o parte a Lui, ci pe El întreg. El vine să Își facă în noi casă. "Cel ce mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu rămâne întru Mine și Eu întru el." În fine, Mântuitorul Hristos ne atinge astăzi prin oameni. Atingerea Sa o regăsim prin măiestria chirurgului, prin competența asistentelor medicale, prin sfatul înțelept al unui prieten, prin rugăciunile celor care ne iubesc. Dumnezeu a ales să lucreze prin oameni. "Căci noi împreună-lucrători cu Dumnezeu suntem", scrie Sf. Pavel. Primii creștini l-au atins pe Hristos și apoi au atins lumea cu puterea pe care au primit-o de la El. Au atins murdăria și au transformat-o în puritate. Au atins sclavia, schimbând-o în libertate. Au atins slăbiciunea, devenită astfel tărie. *Există atâtea feluri în care îi putem atinge astăzi pe oameni. Putem să îi atingem cu inimile noastre. Putem să îi atingem cu cuvintele noastre. Putem să îi atingem cu privirea. Putem să îi atingem cu un zâmbet. Putem să îi atingem cu credința noastră, cu rugăciunea noastră, cu compasiunea noastră, cu iubirea noastră, cu speranța noastră, cu umilința noastră, cu disponibilitatea noastră de a sluji.* Și noi astăzi putem să îl atingem așa cum au făcut-o și o mai fac nenumărați oameni. Alcoolici, dependenți de droguri, hoți, adulteri, bolnavi, orbi, surzi, leproși – cu toții l-au atins și au primit o viață nouă și puteri noi. Ieșiți din mulțime, zi de zi, pentru a-l atinge pe Hristos! Atingeți-l cu credință! Atingeți-l pentru a primi iertare, pentru a primi tărie împotriva tentațiilor, împotriva temerilor, împotriva neliniștilor! Atingeți-l! Nu va întreba "Cine m-a atins?" El va ști aceasta!

PROGRAMUL LITURGIC: 9-15 NOIEMBRIE 2009

Duminică, 8 noiembrie 2009, orele 17.00 – Acatistul Sf. Ap. Andrei. Cateheză: Tinerii Bisericii;

Vineri, 13 noiembrie 2009, orele 17.00 – Taina Sf. Maslu. Taina Sf. Botez;

Sâmbătă, 14 noiembrie 2009 - orele 7.00 – Utrenia și Sfânta Liturghie; orele 8.30 – Parastas de obște (în Casa de prăznuire); 17.00 – Slujba Vecerniei (Lăsatul secului pentru Postul Nașterii Domnului);

Duminică, 15 noiembrie 2009, orele 7.30 – Utrenia; 9.00 – Sfânta Liturghie.

Parohia "Sf. Mc. Dumitru" – str. H. Coandă 18 A, micro 39 B, mun. Galați, www.sfdumitrugalati.ro.

Paroh: Pr. Meluța Lupu; Co-slujitori: Pr. Gelu Aron; Pr. Gheorghe Buruiană.

Cântăreți bisericești: Dl. Daniel Gagiu; Dl. Bogdan Vrânceanu; Îngrijitor: Dna Margareta Bogatu.